

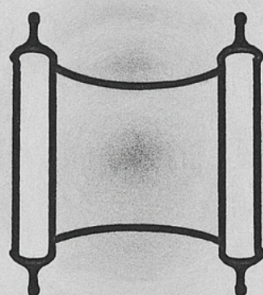
בס"ד

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Lech Lecha

וְלֹא יָקָרָא עוֹד שְׁמִי אֲבָרָם...

Dedicated To:

טנייה מלכה בת דינה דבורה

דפואה שלמה

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Alter Rebbe Torah Ohr Parshas Lech Lecha

ולא יקרא עוד שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים וגו'

Introduction

In this Maamer, the Alter Rebbe explores the mystical depth of the command of *bris milah* — circumcision — not merely as a physical sign of the covenant but as a profound act of spiritual revelation. He connects the transformation of Avram into Avraham with the cosmic process of creation, concealment, and revelation — showing how man's rectification parallels G-d's continuous renewal of the world. Through the act of *milah*, man completes creation itself, transforming the concealed Divine potential within reality into a revealed, living connection with G-dliness.

And your name shall no longer be called Avram, but your name shall be Avraham, for I have made you the father of a multitude of nations, etc. The idea is that the reason for circumcision, as it is written “which G-d created to do,” means “to repair” — that everything still requires rectification through man.

For although G-d already created man, He did not create him in a state of perfection. As it is stated in Bereishis Rabbah (Parsha 11), that when one asked, if circumcision is beloved, why was man created uncircumcised? The answer was that everything created during the six days of Creation requires action and rectification — like the lupine beans which require preparation.

And to understand this analogy, how it resembles the concept it represents: it is known from the saying “He renews in His goodness each day continually the act of Creation,” that this renewal — the bringing into being of something from nothing, of a physical from a spiritual — can only occur through the aspect of what is written, “And the curtain shall separate for you between the Holy...”

For in the Holy Temple there was the source of Divine influence and the revelation of the Shechinah in the Holy of Holies. For the flow of Divine light to extend from there outward could not be in full revelation, for then all would be utterly one; therefore it extended through a separating screen — the curtain, which divided between the Holy of Holies, where the Shechinah was revealed, and the Holy.

ולא יקרא עוד שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים וגו'. הענין כי הטעם למילה דכתיב אשר ברא אלקים לעשות לתקן שיעדו צריך תקון על ידי האדם.

כי הגם שכבר ברא אלקים את האדם לא בראו בשלמות וכדאיתא במדרש רבה (פ' בראשית פ' י"א) ששאל על המילה אם חביבה היא המילה למה נברא האדם ערל והיתה התשובה שכל מה שנברא בששת ימי בראשית צריך עשיה ותקון וכמו התורמסין שצריכין תקון.

ולחבין המשל איך הוא דומה לנמשל, הנה נודע מאמר המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית תמיד הוא החדוש יש מאין וענין התהוות יש וגשמי מאין ורוחני אי אפשר להיות כה רק על ידי בחינת מה שכתוב והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש כו'.

כי בבית המקדש שם היה מקור ההשפעה וגילוי השכינה בקודש הקדשים, ולהיות ההשפעה נמשכת משם והלאה לא היה על ידי גילוי כלי כה כי אם כן היה הכל אחד, רק שנמשך על ידי מסך מבדיל, והוא הפרוכת המבדלת בין קודש הקדשים ששם היה גילוי השכינה לבחינת קודש.

Alter Rebbe Torah Ohr Parshas Lech Lecha

וְלֹא יִקְרָא עוֹד שְׁמֶךָ אֲבָרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אֲבָרָהֶם כִּי אֵב הַמּוֹן גּוֹיִם וְגוֹי

And “Paroches” (curtain) in Targum is translated as “Parsa” (divider). And there were many levels of curtains in the Temple and in the Mishkan, for the entire chain of descent from world to world occurs through such partitions and divisions between each realm.

וּפְרוֹכֶת תְּרַגּוּמִיָּה פָּרְסָא, וְכַמָּה בְּחִינּוֹת פְּרוֹכֶת הָיוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וּמִשְׁכַּן, שְׁכָל הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת מֵעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם הֵיא עַל-יְדֵי מִסְדָּ פָּרְסָא מִפְּסִיק בֵּין כָּל עוֹלָם כּו'.

And this is the meaning of “He renews in His goodness” — that the coming into being of something from nothing is through renewal, that is, through the screen and partition, a new light is produced, a derivative light, which is not of the same essence as the first light. And as it descends and extends further, another partition is formed until physical existence itself comes into being.

וְזֶהוּ עֲנִין הַמִּתְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ שֶׁהִתְהוּוּת מֵאִין לֵיֶשׁ הוּא עַל-יְדֵי חֲדוּשׁ דְּהִינּוּ עַל-יְדֵי מִסְדָּ וּפָרְסָא נַעֲשֶׂה אֹר חֲדָשׁ, אֹר שֶׁל תּוֹלְדָה, וְאִין זֶה מִמָּהוּת אֹר הָרֵאשׁוֹן, וּכְשִׁינִירְד וּמִשְׁתַּלְשֵׁל נַעֲשֶׂה עוֹד פָּרְסָא עַד שֶׁנִּתְהַוֶּה גִּשְׁמִיּוֹת מִמֶּשׁ.

However, there are several kinds of partitions that separate. There is another level referred to on Motzaei Shabbos, “He Who separates between holy and mundane.” This is a complete separating curtain, not like the partition between the Holy and the Holy of Holies, which represents the same light becoming more material, and even beyond that partition, it remains holy.

אָף יֵשׁ כַּמָּה מִיְנֵי מִסְכִּים הַמְבְּדִילִין, יֵשׁ עוֹד בְּחִינָה שְׁאוּמְרִים בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת הַמְבְּדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל, שֶׁהוּא מִסְדָּ מְבְּדִיל גָּמוּר, וְאִינוּ דוֹמָה לְפָרְסָא שֶׁמִּפְסִיקָה בֵּין הַקֹּדֶשׁ לְקוֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, שֶׁזֶּהוּ דָּרָךְ הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת אוֹתוֹ הָאֹר עֲצָמוֹ שֶׁנִּתְגַּשֵּׁם, וְגַם לְאַחַר הַפָּרְסָא הוּא קֹדֶשׁ.

Unlike the separation between holy and mundane, which conceals and hides the light until it becomes truly distinct, like the outer palaces that elevate themselves saying “The Nile is mine,” etc. Yet, “You give life to all,” and they call Him “the G-d of gods.” They are not total deniers.

מֵה-שְׁאִין כֵּן בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל שֶׁהוּא מִסְדָּ שֶׁמַּעֲלִים וּמִסְתִּיר הָאֹר עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה נִפְרָד מִמֶּשׁ, כְּמוֹ הֵיכְלוֹת הַחִיצוֹנִים הַמְגִּבִּיהִם עֲצָמָם לומר לִי יֹאֲרִי וְאֲנִי עֲשִׂיתָנִי, אֲלֹא שֶׁאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם, וְקָרוּ לִיה אֱלֹהָא דְאַלְהֵיָא, וְאִינֵם כּוֹפְרִים מִמֶּשׁ.

This is the meaning of “Give thanks to the G-d of gods” (Psalms 136), for His kindness endures forever — His influence extends from world to world, even to the level of “G-d of gods,” in a place of concealment and darkness. About this curtain it says, “I clothe the heavens with blackness,” etc.

וְזֶהוּ הוּדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, וְהִשְׁפָּעוֹתוֹ מֵעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם עַד שֶׁהוּא בְּחִינַת אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַהֶעֱלֵם וְהִסְתֵּר וְהִחְשֹׁךְ, וְעַל מִסְדָּ מְבְּדִיל זֶה נֶאֱמַר אֶלְבִּישׁ שָׁמַיִם קִדְרוֹת.

In this level of the mundane there are two aspects: (1) completely mundane, the palaces of Nogah that call Him “the G-d of gods” as above; and (2) mundane made holy — like “Chol HaMoed,” where light from holiness extends even into the mundane, bringing self-nullification there too.

וְהִנֵּה בְּחִינַת חוֹל זֶה יֵשׁ ב' בְּחִינּוֹת, הָאֶחָד חוֹל גָּמוּר הֵיכְלוֹת דְּנוּגָה דְּקָרוּ לִיה אֱלֹהָא דְאַלְהֵיָא כְּנ"ל, וְהַבֵּית הוּא בְּחִינַת חוֹלִין שֶׁנַּעֲשֶׂוּ עַל טְהֻרַת הַקֹּדֶשׁ, חוֹלוֹ שֶׁל מוֹעֵד, דְּהִינּוּ שֶׁנִּמְשָׁךְ הָאֶרֶץ מִקְדוּשָׁה בְּחִינַת בְּטוֹל גַּם בְּחוֹל.

Alter Rebbe Torah Ohr Parshas Lech Lecha

ולא יקרא עוד שמך אברהם והיה שמך אברהם פי אב המון גוים וגו'

For example, through observing Shabbos, there is an illumination within the six weekdays from the holiness of Shabbos — three days before from the previous Shabbos and three after from the next one. Thus Israel draw holiness into the six days of labor, making their weekday actions like “mundane made holy.”

And this is the meaning of the Havdalah blessing on Motzaei Shabbos, “Blessed is He Who separates...” — the blessing is a drawing down that the mundane be made holy.

And concerning this it is said, “Six days you shall do your work,” etc., for the six days of labor must specifically be through concealment and the partition that separates between holy and mundane, for otherwise there would be total nullification, like one prostrating before the king who cannot raise his hand before him.

In truth it is written, “When you eat the labor of your hands,” for through the thirty-nine labors — sowing, plowing, harvesting, etc. — through the act itself one draws forth a new Divine Name Havayah, a new creation, “He Who renews in His goodness the work of Creation.”

And this is the meaning of “which G-d created to do.” The lupine beans require rectification — to turn their bitterness to sweetness. So too, “Who toiled on the eve of Shabbos will eat on Shabbos,” when everything is elevated to the level of Shabbos — for Shabbos is rest, the state of nullification, like Shemoneh Esreh.

And it is impossible for the entire week to be Shabbos, just as one cannot always be in Shemoneh Esreh — rather first there must be the weekdays, etc.

And this rectification is also the aspect of circumcision. For before Avraham was circumcised, his name was Avram — “Av,” meaning “father,” refers to the beginning of the revelation of something from nothing, which is the source of influence and is therefore called “father.” He was in the state of “Ram,” exalted above all nations, because his influence came through a screen.

וקמו על-ידי שמירת שבת יש הארה בשבת ימי החל מבחינת קדושת השבת, שלושה ימים הראשונים משבת שעבר ושלושה אחרונים משבת הבא, וזה נמשך לישראל בשבת ימי המעשה מקדושת שבת להיות כל מעשיהם בחול על דרך חולין שנעשו על טהרת הקדש.

וזהו ענין הבדלה במוצאי שבת ברוך המבדיל כו', הברכה היא המשכה שיהיו החולין נעשים על טהרת הקדש.

ועל זה נאמר ששבת ימים תעשה מעשה כו', וצריך להיות ששבת ימי המעשה דוקא על-ידי ההעלם ומסוד (המבדיל בין קדש לחול), שאלולי כן היה בטול ממש, וכמו ענין תפלת שמונה עשרה בהשתחויה, וכמו שאי אפשר להרים יד לפני המלך כו'.

ובאמת כתיב, יגיע כפיך כי תאכל, כי על-ידי ל"ט מלאכות — הזרע, החורש, הקוצר כו' — דהיינו שעל-ידי המעשה ממשיך הו"ה תדשה והתהוות דבר חדש, להיות המחדש בטובו מעשה בראשית דוקא.

וזהו אשר ברא אלקים לעשות, תורמוסין צריכין תקון להפוך מרירו למיתקו, להיות מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, שיתעלה הכל בבחינת שבת, כי שבת היא מנוחה בבחינת בטול כמו שמונה עשרה.

ואי אפשר להיות כלו שבת כמו כלו שמונה עשרה, רק תחלה להיות ימי החול כו'.

ותקון זה הוא גם בן בחינת המילה, כי עד שלא נמול אברהם היה שמו אברהם, אב — הוא בחינת ראשית הגלוי יש מאין, שהוא מקור ההשפעה נקרא בשם אב, והנה בבחינת רם על כל גוים כו', מפני שהיה על-ידי מסוד.

Alter Rebbe Torah Ohr Parshas Lech Lecha

ולא יקרא עוד שמך אברהם והיה שמך אברהם פי אב המון גוים וגו'

And through circumcision, he was called Avraham — “father of a multitude of nations,” adding the inclusion of sparks. For the revelation must be complete, until even distant sparks are drawn close to be included under the wings of the Shechinah, and this occurs through circumcision.

For “מילה” (circumcision) are the letters of “מל י”ה,” referring to Chochmah and Binah, and “מל” (to speak) means revelation, for “mal” is from “memalela,” speech, since speech reveals wisdom, bringing it from potential into actuality, from concealment into revelation.

Therefore, in the future time, as it is written, “Then I will transform the nations to a pure language,” it also says, “And all flesh will see together that the mouth of the Lord has spoken,” because there will be a revelation of Divine speech — the revelation of G-dliness, the revelation of wisdom.

And this revelation Above is in the aspect of “Chashmal” — “sometimes silent,” meaning concealment (“silence is a fence for wisdom”), and “sometimes speaking,” the aspect of speech and revelation.

And “mal” is also from the expression “והוא ישב ממולי” — meaning “before me,” that which appears openly before one’s eyes.

And below, in the lower man, it is written, “Let us make man in Our image, after Our likeness.” There too is a screen upon the organ of influence, which is in the aspect of “Ram” (exalted).

“The hidden things belong to the Lord our G-d” — this refers to Chochmah and Binah; “and the revealed things belong to us and our children” — for through circumcision, it becomes revealed to us and our children, since revelation is only in the aspect of “our children,” meaning offspring.

Therefore, when the letter “hei” was added to Avraham, the “reish” was not removed — he remained “Ram,” exalted, but the “hei” was added to bring this exalted state into revelation.

ועל־ידי המילה נקרא אברהם — אב המון גוים — להוסיף התכללות ניצוצות, פי להיות ההארה בגילוי גמור עד שיתקרב הניצוץ להכלל תחת כנפי השכינה. הוא על־ידי המילה.

פי מילה אותיות מל י"ה — הם חכמה ובינה — ו"מל" הוא לשון התגלות, כי "מל" מלשון "ממלא", שדבור הוא המגלה את החכמה, להיות החכמה יוצאת מכח אל הפועל ומהעלם אל הגילוי.

ולכן לעתיד, דכתיב "אז אהפך אל עמים שפה ברורה", כתיב גם "וראו כל בשר יחדו כי פי ה' דבר", מפני שיהיה גילוי בחינת דבור — התגלות אלקות, התגלות חכמה.

וגילוי זה למעלה הוא בבחינת "חשמל", "עתים חשות" — דהיינו שלפעמים הוא בבחינת העלם, "סיג לחכמה שתיקה", "עתים ממללות" — בחינת דבור וגילוי.

וגם "מל" מלשון "והוא ישב ממולי", שהוא פירוש "נגדי", כלומר, דבר שנראה באלו הוא לנכח עיניו.

ולמטה באדם התחתון, הנה כתוב "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו" — יש גם פן מסוד על האבר המושפע, שהוא בבחינת רם.

הנסתרות לה' אלקינו — חכמה ובינה; והנגלות לנו ולבנינו — שעל־ידי המילה נעשה נגלות לנו ולבנינו, שהגילוי אינו אלא בבחינת "לבינו", שהוא בחינת הולדה.

ולכן באשר נוספה ה"הא" באברהם, מכל מקום לא נעקר ה"רי"ש" באברהם, שעדין הוא בבחינת רם, "אלא שנוספה בחינת ה"הא" להיות בחינת "רם" זה בגילוי.

Alter Rebbe Torah Ohr Parshas Lech Lecha

וְלֹא יִקְרָא עוֹד שְׁמֶךָ אַבְרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אַבְרָהָם כִּי אֵבֶן הַמּוֹן גּוֹיִם וְגוֹי

And circumcision is revelation — and “priah” (uncovering) is an even greater revelation, as in “and he shall uncover the woman’s head,” and “a slaughtered animal is called ‘meporaret’ (opened).”

וְהִנֵּה הַמִּילָה הִיא גִילּוֹי, וּפְרִיעָה הִיא גִילּוֹי יִתְרַ, כְּמוֹ
“וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה,” “שְׁחִיטָה מְפֹרָעֶת” כּו’

It is the removal of the partition separating between holy and mundane — for Israel are “mundane made holy,” and this is the main Havdalah, for in the seven distinctions, “to distinguish between the impure and the pure,” etc., we do not say them, because they are not as necessary; for once the separation between holy and mundane is removed, all others are automatically rectified.

הִיא גִילּוֹי וְהִסְתַּרְתָּ הַמָּסָךְ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, דִּישָׁרְאֵל חוֹלִין שְׁנַעֲשׂוּ עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהִיא עֶקֶר הַהִבְדָּלָה, כִּי בְשָׁבַע הַבְּדִלּוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא כּו’ — אֵין אָנוּ אוֹמְרִים, לְפִי שֶׁאֵין צָרִיךְ כָּל־כָּךְ, כִּי מֵאַחֵר שֶׁמַּעֲבִירִים הַהִבְדָּלָה שֶׁבֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל כּו’

[NOTE Summary

Before Avraham’s circumcision, his name — *Avram* — symbolized exaltedness and distance. “Av” (father) represents the origin of creation, and “Ram” (exalted) denotes being beyond connection to the lower realms. His Divine flow was thus mediated through a *masach* (screen), a barrier that allowed the influence of holiness to descend while keeping it concealed.

The act of *milah* — circumcision — removed that concealment. When Avraham circumcised himself, he became *Avraham*, “father of a multitude of nations.” The additional letter *hei* represents revelation — the Divine wisdom (Chochmah) emerging into expression through speech (*milah* shares its root with *memalela*, “to speak”). This was not merely a personal covenant; it was the opening of Divine revelation to the world, allowing sparks of holiness from even the most distant nations to be drawn under the wings of the Shechinah.

The Alter Rebbe explains that in the higher realms, this process corresponds to *Chashmal* — a state that alternates between silence (“*itim chashos*”, concealment) and speech (“*itim memalelos*”, revelation). Similarly, in man, there is a spiritual organ of influence that remains veiled until *milah* removes its covering, allowing Divine creative energy to flow into revelation and continuation — “the revealed things belong to us and to our children.”

Even after Avraham received the letter *hei*, the *reish* (Ram) remained — the exaltedness was not removed but made visible. Thus, *milah* reveals what was always there: the union of transcendence and immanence. The act parallels the removal of the *masach* (screen) separating holy from mundane, transforming Israel into “mundane made holy” — *chullin she’na’asu al taharas hakodesh*. Through this, man not only becomes a vessel for holiness but completes the purpose of creation — “that which G-d created to do” — meaning to rectify and reveal.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Lech Lecha

וְלֹא יִקְרָא עוֹד שְׁמֶךָ אֲבִרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אֲבִרָהֶם כִּי אֵב הִמּוֹן גּוֹיִם וְגוֹ'

Practical Takeaway

The *bris milah* represents more than an ancient ritual — it is the model for all spiritual work. Every act of serving G-d requires uncovering the concealed — taking what is distant, “Ram,” and revealing it within the world. One must remove the inner *masach* that conceals one’s Divine light, transforming the “mundane” aspects of life into holiness. When we refine our thoughts, speech, and actions — turning bitterness into sweetness — we mirror Avraham’s transformation and fulfill our role as partners in creation.

Chassidic Story

The Alter Rebbe once said that the moment of *bris milah* is a moment of cosmic renewal, for it reflects G-d’s own act of creation “which He created to make.” At the *bris* of one of his grandchildren, he stood deeply focused, eyes closed in *deveikus*. When the *mohel* completed the circumcision, the Alter Rebbe whispered a teaching: “Now, the hidden becomes revealed.” Those present sensed that he was not speaking only of the child, but of the Divine mystery within all existence — that through each act of uncovering, whether physical or spiritual, we allow the Infinite to shine openly in the finite world.

END NOTE]